

Συναισθήματα και Λογική, Ημαρτημένοι Λόγοι, Προσχηματίτιδα, Ευγνωμοσύνη

Συναισθήματα και Λογική

Η Σκέψη/Λόγος/Πράξη (νοητικές διεργασίες/ενέργειες) και τα συναισθήματα αλληλοσυμπλεκόμενα πάνε μαζί. Αιτείται/απαιτείται να βρίσκονται σε αγαστή συνεργασία μεταξύ τους.

- Τα συναισθήματά μας δεν ελέγχονται ή δύσκολα ελέγχονται. Όμως οι νοητικές διεργασίες και οι ενέργειές μας ελέγχονται ευκολότερα (αποφάσεις/αποφάνσεις/επιλογές), οπότε με αυτές ελέγχουμε και τα συναισθήματά μας.

- Ελέγχοντας και αλλάζοντας τις νοητικές διεργασίες και τις ενέργειές μας αλλάζουμε και τα συναισθήματά μας. Στο χέρι μας απομένει αν θα είμαστε καλόπιστοι ή κακόπιστοι, ευδιάθετοι ή κακοδιάθετοι, προσηνείς ή εχθρικοί, γενναιόψυχοι ή μικρόψυχοι, ευγνώμονες ή αγνώμονες, χαμογελαστοί ή θλιμμένοι, αξιοκρατικοί ή απαξιοτικοί, και γενικά θετικοί ή αρνητικοί. That's all!

- Τελικά, τι είναι προτιμότερο; Να επικυριαρχήσουμε σε ολόκληρη τη Γη ή να επικυριαρχήσουμε στον εαυτό μας με αυτοέλεγχο των συναισθημάτων μας; Η απάντηση αυτονόητη!

...

Ημαρτημένοι Λόγοι: Υπερτίμηση εαυτού, υποτίμηση των άλλων

- Ένας ακόμα πολύ συχνός ψευδώνυμος συλλογισμός είναι όταν ο ανθρώπινος νους -προς ίδια τέρψη (απελευθέρωση ενδορφινών)- μεροληπτεί υπέρ του «εαυτού». Δηλαδή υπερτιμά ή υποτιμά διαδικασίες και γεγονότα αναλόγως αν σχετίζονται με τον «εαυτό» ή όχι. Για παράδειγμα:

- Τις επιτυχίες μας συνήθως τις αποδίδουμε στις ικανότητές μας, ενώ τις επιτυχίες των άλλων στην τύχη.

- Τις αποτυχίες μας συνήθως τις αποδίδουμε στην τύχη, ενώ τις αποτυχίες των άλλων στην ανικανότητα ή τα λάθη τους.

- Ορισμένως, υφίσταται βεβαίως η “τύχη”, όμως υπό την έννοια των συγκυριών (και όχι κάποιας μοιρολατρίας), η οποία όμως τύχη βασίζεται σε γνώσεις, ικανότητες και θάρρος (ανδρεία).

- Καλόν είναι λοιπόν να προσέξουμε την ημαρτημένη νοητική διαδικασία παρόμοιων ψευδώνυμων συλλογισμών που μας οδηγεί σε άκρατες και άκριτες μεροληψίες, και εν τέλει στην αναξιοκρατία και έλλειψη ποιότητας στην κοινωνία μας, στοιχεία ανασχετικά της προόδου, ...

...

Προσχηματίτιδα

- Προσχηματίτιδα, Μια παλιά ασθένεια που στη σύγχρονη κοινωνία έχει μετατραπεί σε πανδημία.

- Χιλιάδες προσχήματα και προφάσεις για κάθε τι, προκειμένου να πείσουμε τον εαυτό μας και τους άλλους για την ραστώνη/οκνηρία/ολιγωρία μας: «Είμαι μικρός για αυτό...», «φταίει η νεαρή μου ηλικία...», «είμαι μεγάλος για τέτοια προσπάθεια...», «δεν προλαβαίνω...», «έχω εύθραυστη υγεία...», «δεν είμαι αρτιμελής...», «γεννήθηκα φτωχός για αυτό...», «είμαι άτυχος, οπότε...», «φταίει η κοινωνία...», «φταίει τούτο, φταίει το άλλο, φταίει εκείνο, κτλ», κτλ....

...

Περί Ευγνωμοσύνης

Συνήθως οι άνθρωποι είναι αγνώμονες. Λένε: «Αυτό είναι το λιγότερο που έπρεπε να κάνει για μένα...», ή κάτι παρόμοιο, αντί να πουν «Με πόση γενναιοδωρία με βοήθησε...». Ορισμένες φορές μάλιστα αναποδογυρίζουν τα γεγονότα, τα διαστρεβλώνουν και τα ισοπεδώνουν, έτσι ώστε να θεωρούν ότι τους χρωστάνε ευγνωμοσύνη και ότι δεν χρωστούν οι ίδιοι. Είναι ένα παράξενο λαστιχάκι που χρησιμοποιούν ως «μέτρο», με το οποίο τις δικές τους πράξεις τις μεγεθύνουν πολλαπλάσια, ενώ αντίστοιχα τις πράξεις των συνανθρώπων τους τις μειώνουν πολλαπλάσια.

- Όπως και να έχει όμως, η ευγνωμοσύνη δεν απαιτείται και δεν επιβάλλεται. Η ευγνωμοσύνη καλλιεργείται! Η ευγνωμοσύνη είναι σαν την γαρδένια: Θέλει καλλιέργεια, φροντίδα, πότισμα, αγάπη και αέρινα χάρδια.

- Οτιδήποτε προσφέρουμε την ίδια στιγμή το λησμονούμε. Δεν προσμένουμε και δεν απαιτούμε ανταμοιβές, ηθικές ή υλικές. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να είμαστε αφελείς, ώστε όταν προσφέρουμε σε αγνώμονες, να τα λησμονούμε και να συνεχίζουμε να προσφέρουμε; Κάτι τέτοιο θα ήταν αφελές, αναξιοκρατικό, άμετρο, άκριτο και δίχως ποιότητα.

- Λίγοι οι ευγνώμονες ανάμεσά μας! Ελάχιστοι! Παρατηρήστε το φαινόμενο αυτό!

- ΣΗΜ. Εννοείται ότι κάθε περίπτωση είναι διαφορετική, και χρήζει ανάγκης διαφορετικής αντιμετώπισης.

...